

[Justitsministeren.]

grunde vil jeg ikke anse en sådan fremgangsmåde for rigtig i det foreliggende tilfælde. Der er tradition for, at den politiske behandling af spørgsmål om straffelovsændringer sker på grundlag af en sagkyndig vurdering, og der er efter min opfattelse ingen grund til med hensyn til det her behandlede spørgsmål at fravige denne praksis, hvormed folketinget hidtil har været godt tjent.

Jeg deler således fuldt ud hr. Poul Dams interesse i at få de nævnte spørgsmål vedrørende forvaringssanktioner grundigt belyst, men finder, at vi foreløbig skal afvente resultatet af de allerede igangværende undersøgelser.

Poul Dam: Jeg takker for ministerens svar og glæder mig over, at dette sagkyndige arbejde er i gang — hvad jeg også nok havde en fornemmelse af. Men jeg vil gerne sige, at jeg ikke kan være enig med ministeren i, at det skal være rigtigt at afvente de sagkyndiges arbejde uden at tage lovgivningsmagten med ind på det forberedende stadium. Jeg er bange for, at der såvel i offentligheden som i kredse her i tinget er en usikkerhed og utryghed over for vort retsvæsen, som kun kan fjernes, hvis også lovgivningsmagten, partiernes repræsentanter, direkte kommer med ind i arbejdet. Vi ved, at det er fremragende sagkyndige, der arbejder med sagen; men det er i og for sig folk, der på visse områder er part i sagen, og jeg tror derfor, det vil være rigtigt, at man i en helt anden grad lader politikerne få et reelt medansvar for strafferetten og for straffuldbyrdelsens former.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg tror, jeg kan love hr. Poul Dam, at der meget snart vil komme til at foreligge betænkninger fra de kommissioner, der i øjeblikket arbejder med spørgsmålet, så at det meget snart vil komme til behandling her i folketinget. Og jeg kan sige til hr. Poul Dam, at så snart der foreligger en indstilling fra de sagkyndige, er det min agt at forelægge sagen her i folketinget. Jeg tror at kunne sige så meget, at der inden for de sagkyndiges kredse er voksende, jeg havde nær sagt modvilje, en voksende betænkelighed ved de tidsbestemte straffe. Jeg deler for så vidt hr. Poul Dams opfattelse af, at det ville

være godt, om parlamentarikerne kom til at arbejde med dette spørgsmål, og jeg skal gøre, hvad jeg kan for, at det kan ske så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Jeg skal her udsætte mødet til kl. 13³⁰.

Mødet udsat kl. 11⁴⁷.

Mødet genoptaget kl. 13³⁰.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til ordføreren for udvalget til valgsprøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgsprøvelse (Gerda Møller): Efter at folketingsmand H. C. Toft på folketingsmand Gottschalck-Hansens vegne havde anmodet om, at der måtte blive meddelt denne orlov, vedtog folketinget i sit møde i går at meddele den ønskede orlov og indkalde stedfortræderen.

Stedfortræder for det konservative folkeparti i Københavns amtskreds, hvor hr. Gottschalck-Hansen er valgt, er ifølge den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede stedfortræderliste politiassessor Jørgen Langkilde, der har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af den hr. Gottschalck-Hansen tilståede orlov.

Udvalget til valgsprøvelse har herefter holdt møde, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at politiassessor Jørgen Langkilde godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 2. april 1968 at regne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af politiassessor Jørgen Langkilde som midlertidigt medlem af folketinget fra den 2. april 1968

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.